

TrekKersbode

Tijdschrift van de Belgische Touwtrek Bond

Beste touwtrekker,

Vorige maand was er geen trekkersbode. Er waren geen artikelen binnen gekomen en ik had het te druk om ze zelf te schrijven of bij elkaar te zoeken. Deze maand 3 artikelen van Geert Versieck ... waarvoor bedankt. Bij deze willen we nog eens een extra oproep doen om zelfs eens iets te schrijven voor trekkersbode. Het hoeft niet lang te zijn.

Jan Lenaerts,

TrekKersbode -online

Onderdeel van <http://www.touwtrekken.be>

e-mail : trekkersbode@touwtrekken.be

Editie april 2009

Initiaties	Blz 2-3
------------	---------

Competitie west	Blz 4
-----------------	-------

Sportmarathon Melsele :

Uitdrukking "Twee handen op één buik".

Voor 9 mei werd de Belgische TouwtrekBond gevraagd op de sportmarathon in Melsele (Beveren) een wedstrijd Touwtrekken te begeleiden. Op deze sportmarathon beoefenen 14 groepen van vrijdag tot zondagavond verschillende sporten. Zaterdag stond naast touwtrekken ook nog badminton en Rugby op de agenda. Elke groep voert iedere sport eenmaal als damesploeg uit, eenmaal als herenploeg en eenmaal als gemengd team uit. Om vergelijkbaar te zijn met de andere sporten trok niet iedereen tegen iedereen, zoals wijzelf dat gewoon zijn. Daarentegen kregen we om de 25 minuten 2 ploegen (door loting bepaald). Omdat voor één touwtrekwedstrijd 25 minuten echt wel te lang is werd er afgesproken om de wedstrijd te combineren met een initiatie. Uiteraard een zeer leuk gegeven : het kon niet anders of alle deelnemers zouden enthousiast zijn.

Een snelle blik op de kaart (dezer dagen op de computer, uiteraard) leerde ons dat Melsele precies in het midden ligt tussen de 2 Touwtrek-brandhaarden West-Vlaanderen en De Kempen. Wie zou dit klusje klaren? Met vanuit beide kanten een uurtje rijden kon alleen een echte optimist hopen hier een "Touwtrekploeg" te kunnen werven. Echter, in beide "kampen" zijn wel enkele fanatiekelingen te vinden. Er werd beslist tot een unieke samenwerking. Bij mijn weten toch : de eerste maal dat een initiatie zowel door "West-Vloaminhen" als door "Entwerpeneers" zou worden begeleid.

Zeven keer zouden twee damesteams worden ingeleid in onze passie, bijgekruid door wedstrijden waarin de deelnemers via lotingsysteem werden ingedeeld. De sessie werd dan afgewerkt door de beslissende wedstrijd team tegen team. Jan Lenaerts en Geert Versieck gaven elk om beurt de inleiding, herhaaldelijk mooi aangevuld door de andere. Heeft de ene iets bijgeleerd van de andere? Natuurlijk niet, we doen uiteindelijk al jaren dezelfde sport. Hebben we er iets van opgestoken? Natuurlijk, het is altijd interessant een andere benadering, een andere nadruk of een andere verwoording te horen. Zelfs al zijn we er van overtuigd dat onze aanpak misschien toch iets beter is. Op die manier kwam er een begeesterde én begeesterende interactie tot stand.

De volgende 7 sessies waren de gemengde teams. Iets moeilijker te organiseren omdat de (vrouwelijke) helft van de ploeg de uitleg al had gehad en de andere helft niet. De theorie en de oefening werden beide wat ingekort "die mannen hadden dat toch niet nodig" dachten ze zelf. Echter na de eerste trek zagen ook zijzelf in dat de Dames veel beter trokken in ploeg en haastten ze zich om hun respectievelijke coach (Jan L. of Geert V.) nog wat last-minute-tips te ontfutselen. Temeer omdat vele fouten al VOOR de trek werden voorzien en vermeld. Alle trekkers zagen in dat Touwtrekken toch best wat discipline en techniek-tactiek vereist.

De laatste sessies waren die

van de heren. De vermoeidheid had onverbiddelijk toegeslagen, daarom beperkten we ons in de uitleg tot het overlopen van de belangrijkste dingen en het beantwoorden van vragen. Die vragen kwamen nu wel. Waar de mannen voor de gemengde wedstrijden nog wat ongeïnteresseerd waren, het allemaal beter wisten, kwamen ze nu tot de conclusie dat ze het voordien misschien toch niet zo efficiënt deden. Sterker nog : om het niet te lastig te moeten maken dachten ze nu zelfs dat het misschien wel puur op kennis zou kunnen lukken. Aangemoedigd en gecorrigeerd door hun vrouwen zagen we nu wel heel mooie wedstrijden. Als we nog wat tijd over hadden en de ploegen hadden zin, deden we nu zelfs nog wat extra wedstrijdjes mannen tegen vrouwen! Van het kunnen "enthousiasmeren" gesproken... .

Hoewel het ook voor de coaches en scheidsrechter ad interim - Erik Versieck - een intensieve dag was, konden we ons enthousiasme blijven overbrengen. Een gevoel dat als vanzelf ook weer wordt teruggekaatst van deelnemer naar begeleider. Een schitterende ervaring, geslaagd voor deelnemers, organisatoren EN de begeleiders zelf. Wat kunnen we meer willen? Behalve dan dat we hen ooit terugzien in een touwtrekarena.

Initiatie Bachelors L.O. :

Uitdrukking "Van de nood een deugd maken".

Voor het derde jaar op rij ging TTV Versieck een initiatie geven aan de Regenten L.O. (momenteel "Bachelors" genaamd) die op dat moment op een sportkamp "met zicht op zee" zijn in Westende. Op deze driedaagse word kennis gemaakt met sporten die niet in het leerplan zijn opgenomen. (foto's Sportmarathon)

Uiteraard zijn deze kandidaat-bachelors een dankbaar publiek waar men in de inleiding al eens een 5 minuutjes mag doorbomen over het interessante en unieke karakter van onze sport. Echter het hoogtepunt van de avond is, zoals altijd in Touwtrekken, de BELEVING.

Zoals iedere toerist weet is "met zicht op zee" een rekbaar begrip. En bijgevolg is het wel te ver om in de vooravond nog naar het strand te gaan om te trekken. Nochtans zouden deze sportieve mensen zeker in staat zijn dergelijke afwachende wedstrijden te ronden. De vorige jaren moesten we het stellen met een minitornooitje (2 poules van 4) op gras. Aangezien deze geboren sportievelingen evenwel alleen over turnsloefkes beschikken, resulteert dit natuurlijk vooral in een "probeer overeind te blijven, probeer niet

te glijden". Leuk maar, jammer genoeg, ook niet meer dan dat. Een leuke attractie, maar eigenlijk precies van dat imago moeten we af, willen we onszelf als "sporters" profileren.

Dit jaar hadden we evenwel het geluk dat net voor onze aankomst ter plekke, een ferme hagelbui was langsgeslagen. De groepsverantwoordelijke durfde ons niet laten trekken op het vertrouwde graspleintje omdat zij bang was voor gazonschade. Bijgevolg zocht zij in de buurt een alternatief in de duinen. Ze vond er inderdaad een vlak stuk, net groot genoeg, en met een magere begroeiing van gras. Het gevolg laat zich raden door de kenners : veel meer aandacht voor een goede houding, concentratie en uithouding samen met die onvermijdelijke minimale kracht. Want : voldoende houvast voor de

voeten ; maar geen loopgravenoorlog doordat de zandputten elke aanval zouden neutraliseren. Een perfecte (én goedkope) simulator, als het ware.

Ondanks het feit dat de leerlingen een vermoeiende driedaagse beleven was het enthousiasme nOg groter dan de vorige twee jaren. En wij trots natuurlijk dat we eindelijk onze activiteit als SPORT konden voorstellen. Ook de begeleiders deelden dit enthousiasme en beloofden voor volgend jaar opnieuw naar de duinen te komen. Of zoals een Nederlandse voetbalfilosoof eens zei : "ieder nadeel hep ze voordeel".

Competitie West : Tussenstand:

“Het vel van de beer niet verkopen voor hij geschoten is”.

We kunnen de competitie in West, die uit zes toernooien bestaat, zeer makkelijk indelen in drie delen van elks twee toernooien. Het voorjaarsgedeelte zit er nu op. Volgen nog het gedeelte te Izegem (eind juni-begin juli) en de nazomer (sept.-okt.). Een mooie seizoensspreiding, da's een feit.

Na iedere nieuwe seizoensstart mogen wel enkele verschuivingen worden verwacht. Op Paasmaandag meenden de meesten te zien dat het overwicht van TTC De Stove eindelijk aan het wankelen kon worden gebracht. "Eindelijk" uiteraard alleen omwille van de spanning. En we meenden er de verrijzenis van TTV De Pony's te mogen voorzien. Dezen wonnen namelijk het toernooi. Ze hadden zich enkel verslikt in TTV Versieck. KLJ Ruiselede is blijkbaar niet zoveel verzwakt als werd gevreesd en werd gedeeld derde. Samen met TTV Versieck, die na enkele jaren opnieuw met zes Heren trokken. Het onderlinge duel gaf KLJ Ruiselede de meeste punten. De KLoJo's demonstreerden al hun kracht en gewicht maar moesten, door gebrek aan samenspel, drie maal vrede nemen met een 1-1. 'tParochiebladje en Fredotrans sloten af. Maar opvallend was dat er geen zwakke broertjes meer bij zaten, tegen wie men niet vol gas moest geven. Goede reservetrekkingen bleken dan ook onontbeerlijk.

In het HemelvaartswEEKEND kwamen De Pony's op hun eigen toernooi echter weer met een harde knal op het aardoppervlak terecht. Zij moeten waarschijnlijk hun bijbel eens grondig herbekijken want de katholieke feestdagen Pasen en Jézuuke-hop zijn juist omgedraaid. Ze werden laatste in Gistel, echter opnieuw zonder een klasseverschil. Al de rest bleef gelijk. Met De Stove "moeiteloos" op kop. Versieck en

Ruiselede deelden opnieuw dezelfde plaats, maar nu hadden de rood-blauwen het onderlinge duel gewonnen. KLoJo's opnieuw daarachter mét opnieuw 2 van 6 wedstrijden gelijk getrokken. 'tParochiebladje en Fredotrans haalden elk 4 puntendingen.

Het resultaat : 30 punten na De Stove delen Versieck en Ruiselede de tweede plaats. De Pony's volgen 20 puntjes verder. De KLoJo's sluiten aan met slechts 10 punten minder met daarna de Izegemse bruinhemden (-20p) en de

Oedelemse transporters (-/-10p).

Bij de recreanten (zes deelnemende ploegen), zoals inherent aan de benaming) erg grote verschillen in resultaat :

KLJ Ruiselede, winnaar op dag 1 werd hekkensluiter op dag 2 !!!

Versieck2 : hun derde plaats werd één toernooi later gevolgd door de voorlaatste plaats.

Den Tempel : gedeeld laatste in Ruiselede, werd nu knap tweedes!

De nieuwe competitieploeg kon nu al de titel grijpen na een grijze vierde plaats. Zij komen daarmee aan de leiding samen met KLJ Meulebeke.

KLJ Meulebeke was de meest honkvaste ploeg met een tweede en daarna derde plaats.

FredoDames was ook consequent en gaat van gedeeld vijfde naar de vierde plaats. Voorlopige achteraan, maar misschien

kunnen ze deze stijgende lijn doorzetten?

Het is duidelijk : voor toernooiwinst moet je beste dag een hele goede dag ; voor een competitieresultaat mag ook je slechtste dag vooral niet al te slecht zijn.

Spanning verzekerd op de volgende toernooien.